

gik ud fra, saa langt fra at svinde vil tiltage, ja, saa vil det neppe være muligt at skabe Balance paa Statsregnskabet for indeværende Finansaar, væsentlig paa Grund af det overordentlig store Svind i de indirekte Afgifter, som saa vil indtræde. Hvorvidt dette nu vil ske, kan hverken det ærede Medlem eller jeg vide med nogen Sikkerhed, men jeg har nu den Tro, at Arbejdsløsheden næste Vinter ikke vil blive saa stor, som den har været i denne Vinter. Jeg har den Tro, at den økonomiske Bedring, hvortil der allerede har vist sig Spor i flere af de ledende Stater i Verden, først og fremmest i de nordamerikanske Fristater, som jo altid angiver Bevægelsesretningen, mulig ogsaa vil kunne komme til at gøre sig gældende her endnu i Løbet af indeværende Finansaar. Men enten nu det ene eller det andet bliver Tilfældet, er jeg fuldt ud enig med det ærede Medlem Hr. Korsgaard i hans Konklusion, nemlig den, at hvis der skal blive Balance i indeværende Finansaar, er det nødvendigt at være meget nøjeregnende med Udgifterne og ikke at komme ind paa andre ekstraordinære Udgifter end saadanne, som maa skønnes at være absolut nødvendige.

Udenrigsministeren (*Harald Savenius*): I Besvarelse af det ærede Medlem Hr. Rodes Forespørgsel skal jeg tillade mig at bemærke følgende: I Maj Maaned 1920 meddelte Gesandten i Paris, at de allierede Magter havde bestemt, at visse Spørgsmaal, der naturligt maatte opstaa af Grænseflytningen, burde løses gennem en af Danmark, Tyskland og de allierede Magter undertegnet selvstændig Traktat. I Forhandlingerne om denne Traktat deltog hverken vi eller Tyskland. Ambassadørkonferencen forbeholdt sig at udarbejde et Udkast, der dernæst skulde forelægges de interesserede Parter. Ambassadørkonferencen tilstillede os nogle Maaneder senere et Traktatudkast, som vi mente at kunne tiltræde. Det blev imidlertid ikke underskrevet, idet Tyskland ønskede at faa Henstand dermed. Tyskland fremkom samtidig med en Henstilling om visse Ændringer i Udkastets forskellige Paragraffer. Ambassadørkonferencen godkendte nogle af disse Ændringsforslag, men de saaledes

gjorte Indrømmelser var dog efter Tysklands Mening ikke tilstrækkelig vidtgaaende til at gøre en Accept af Udkastet mulig for dets Vedkommende. Den tyske Regering meddelte derfor officielt Ambassadørkonferencen, at den ikke kunde indlade sig paa at underskrive Traktatudkastet. Denne Meddelelse besvaredes af Ambassadørkonferencen med en Anmodning om nærmere at præcisere, hvilke Bestemmelser i Forslaget der krænkede den tyske Regerings Rettigheder. I Slutningen af Februar d. A. indløb det tyske Svar, der gik ud paa, at følgende Bestemmelser i Traktatudkastet paalægger Tyskland Forpligtelser, der gaar ud over Bestemmelserne i Versailles-Traktaten, nemlig: Bestemmelserne om de sønderjydske Landsdeles Uafhængighed, om Option og om Annulleringerne af Salg af tyske Statsejendomme foretaget efter Vaabenstilstanden. Paa dette Standpunkt staa endnu Sagen. Den danske Regering er af den Opfattelse, at vi maa ønske Traktatudkastet gennemført, men den kan paa den anden Side ikke være blind for, at Løsningen af mange af de i Anledning af Landsdelenes Overdragelse opstaaede Spørgsmaal efterhaanden er blevet saa paakrævet, at det, for ikke at komme i en ligefrem Nødstilstand, er nødvendigt, at Forholdene ordnes. Idet man gjorde dette Synspunkt gældende, meddelte man samtidig Ambassadørkonferencen, at man, da det stadig trækker ud med Underskriften af den tresidede Traktat, vilde se sig nødsaget til angaaende forskellige Emner at skride til direkte Forhandlinger med Tyskland.

De paa Grund af Grænseflytningen opstaaede Spørgsmaal er mangfoldige og vidtspændende. Nogle har kun Interesse for en bestemt Egns Beboere, andre berører den samlede Befolkning, men om næsten alle gælder det, at de er af vital Interesse for de Personer, der berøres af dem. Man maa ikke glemme, at det at flytte en Grænse er noget nær det samme som at skære i et levende Legeme. Den foretagne Operation smerter længe. Mangfoldige økonomiske Baand er blevet overskaaret, ligesom i flere Tilfælde Kommuner er blevet delt. Men ikke alene Kommunerne